

да прибѣгне въ Българіѣ на едно съ Кли-
мента и Наума при управитель Бѣлоград-
скій Борита, който го е на царь Бѣл. Бо-
риса незадържано проводилъ. Царь Борисъ
го предаде на велможѣтъ си Честьслава,
придворскій совѣтникъ, кѣто гостъ, обаче
ни е былъ честитъ да ся задълго время на-
слаждава съ добринѣтъ му — Предаде ду-
шѣтъ си, както дума с. Климентоватъ жи-
тіенисецъ, не неприятно на рѣцѣте аггел-
ски. Денѣтъ и годината на смърть тѣ му
нисѣ никакъ познати, нито имамамы нѣкаквѣ
за честь на имято му особита обряднѣ служ-
бѣ, освѣнъ онаѣ, която е общо за сички-
те седмопочетны святители съчинена, и та-
ка сичките му трудове за черковното ста-
рославенско книжеество дохождатъ само
на Моравіѣ и Паноніѣ.

С. Савва, сдружилъ ся въ гонителнѣтъ
буріѣ съ Горазда, и така е изъ други пѣтъ
ѣишалъ въ Българіѣ, а не изъ оня, изъ
който сѣ Климентъ Наумъ и Аггеларъ пѣ-
товали; за животѣтъ и дѣлата му нѣмамы
выше никакво извѣстіе. Годинѣтъ и смър-
тнѣтъ му день нигде не намѣровами забѣ-
лежени; а обрядната служба, нѣму съ про-
чіите првопочетниці обща, намѣрвася въ